

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **T. B.**
bytem B., H. 9
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje,**
sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 449/3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.5.2016, sp.zn. S-JMK 61675/2016/
ODOS/Fö, č.j. JMK 77156/2016,

takto:

I. Žaloba se **zamítá.**

- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20.5.2016, sp.zn. S-JMK 61675/2016/ODOS/Fö, č.j. JMK 77156/2016, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 24.2.2016, č.j. MBK/0076728/2016, jímž byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče.

II. Obsah žaloby

2. Žalovaný podle žalobce nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky. Žalovaný podle žalobce porušil zásadu legitimního očekávání, neboť ignoreval rozhodovací praxi jiných odvolacích správních orgánů v obdobných věcech; žalovaný měl posuzovat i jednotlivé pokutové bloky z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů v registru řidičů.
3. Dále podle žalobce podklady pro záznam bodů v registru řidičů trpí nedostatky, které žalobce blíže specifikuje; pokutové bloky jsou tak pro záznam bodů nezpůsobilé. Z podkladů pro záznam bodů (pokutových bloků) musí být patrná osoba přestupce, místo a doba spáchání přestupku, dále musí být z podkladů pro záznam bodů zřejmé, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena, a přestupkové jednání musí být jednoznačně a čitelně vymezeno. Podle žalobce nelze přestupkové jednání vymezit s využitím zkratk či zkratkovitých formulací. Podle žalobce musí být z podkladů pro záznam bodů patrné, zda se přestupek stal mimo pozemní komunikaci a komu byla pokuta v blokovém řízení uložena.
4. Žalobce tedy z uvedených důvodů navrhuje napadené rozhodnutí zrušit. Na tomto procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí a navrhuje žalobu zamítnout jako nedůvodnou; na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
7. Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s.ř.s.; zdejší soud byl tedy vázán obsahem žaloby a konkrétními žalobními body, jak je žalobce v žalobě uplatnil, aniž by zásadně nad jejich rámec mohl dovozovat jiné

případné nedostatky napadeného rozhodnutí či jeho podkladu. Zdejší soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

8. Žalobce v žalobě namítá, že žalovaný při svém rozhodování nezohlednil jinou správní praxi, konkrétně rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 49924/2014. K žalobě žalobce přiložil také rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22.10.2014, č.j. MSK 126113/2014, a ze dne 12.11.2014, č.j. MSK 121761/2014, s tím, že se žalovaný odchýlil od dřívější rozhodovací praxe (založené právě Krajským úřadem Moravskoslezského kraje) a porušil tak zásadu legitimního očekávání.
9. Podle přesvědčení zdejšího soudu jednotlivá rozhodnutí jiného správního orgánu nemohla založit dlouhodobou, jednotnou a ustálenou správní praxi, na niž by žalobce mohl spoléhat a jež by v něm oprávněně vyvolala legitimní očekávání, že by pokutové bloky coby podklad rozhodnutí v jeho případě (v nyní posuzované věci) nemohly obstat. Ze žalobcem předložených správních rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje vyplývá pouze to, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje trvá na důsledném přezkoumávání způsobilosti podkladů pro záznam bodů; tyto závěry odpovídají východiskům naznačeným žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdejší soud tedy nepokládá za potřebné blíže se k žalobě přiloženými listinami zabývat a nepokládal ani za smysluplné těmito listinami dokazovat. Na dílčích závěrech zdejšího soudu ohledně způsobilosti pokutových bloků být řádným podkladem k záznamu bodů do registru řidičů by to ve vztahu k nyní napadenému rozhodnutí nemohlo ničeho změnit.
10. Pokud jde o způsobilost pokutových bloků být řádným podkladem k záznamu bodů do registru řidičů, pak formální zákonné požadavky kladené na správní rozhodnutí vydaná v blokovém řízení jsou méně striktní oproti rozhodnutím vydaným v „klasickém“ správním řízení. Jedním z požadavků, který je nutné vždy dodržet i v rozhodnutí vydaném v blokovém řízení, je jednoznačné vymezení skutku. Nelze přitom přehlédnout, že pokutový blok je správním orgánem často vyhotovován ve ztížených podmínkách bez patřičného zázemí a lze tak připustit využívání zkratk a zjednodušení při popisu jednání přestupce v pokutovém bloku. Pokutový blok navíc poskytuje pouze omezený prostor pro vepsání všech zákonem vyžadovaných údajů. Je-li z dalších záznamů v pokutovém bloku zřejmý význam zkratky či zkratkovité formulace (např. „RJ“ či „rychlost“ při překročení nejvyšší povolené rychlosti nebo „pásy“ či „BP“ při porušení povinnosti být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem) a přestupek bude spolu s dalšími údaji v pokutovém bloku vymezen jako konkrétní, individualizované jednání, je popis přestupku dostatečný (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2012, č. j. 7 As 94/2012-20).
11. Na všech pokutových blocích, jež se staly základem rozhodnutí prvostupňového správního orgánu i napadeného rozhodnutí žalovaného v nyní posuzované věci, je jednoznačně identifikována osoba žalobce (jméno a příjmení, rodné číslo, adresa místa trvalého pobytu a číslo dokladu totožnosti), místo i čas spáchání přestupku. Stejně tak jsou srozumitelně popsána jednotlivá přestupková jednání prostřednictvím zkratkovitých formulací. Pokutové bloky jsou podepsány oprávněnou úřední osobou a u podpisu osoby je uvedeno evidenční číslo policisty. Některé údaje na pokutových blocích jsou tedy uvedeny heslovitě, podle zdejšího soudu však stále ještě dostatečně srozumitelně. Heslovitě lze také v pokutovém bloku uvést právní kvalifikaci; je-li tedy uvedena heslovitě, neznamená to

automaticky, že by příslušný pokutový blok nemohl být podkladem pro příslušný záznam bodů.

12. Žalobce v žalobě uvedl konkrétní výtky k pokutovým blokům ze dne 9.11.2015, ze dne 30.6.2015, ze dne 7.3.2014, ze dne 24.8.2013, ze dne 13.2.2012, ze dne 21.5.2011 a ze dne 10.4.2011.
13. Pokud žalobce namítá, že v pokutovém bloku ze dne 9.11.2015 není uvedeno, že žalobce byl pokutován za porušení povinnosti stanovené v § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu (dále jen „zákon o silničním provozu“), je třeba mu přisvědčit. Tato skutečnost však sama o sobě neznamená, že je v důsledku toho pokutový blok nezpůsobilým podkladem k záznamu bodů do registru řidičů. V pokutovém bloku je totiž srozumitelně uvedeno, že je žalobce pokutován za překročení nevyšší dovolené rychlosti v obci (namísto dovolené rychlosti 50 km/h byla žalobci naměřena rychlost 65 km/h) a rovněž je zde uvedeno, že pokuta byla uložena podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Právě uložení pokuty podle citovaného ustanovení odpovídá porušení povinnosti stanovené v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je tedy jasně seznatelné za jaké jednání i podle jakého ustanovení byl žalobce sankcionován. To ostatně bylo zřejmé i žalobci, neboť pokutový blok bez výhrad podepsal. Rovněž zkratkovité vymezení právní kvalifikace („§ 125c 1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.“) nezákonnost záznamu bodů v registru řidičů nezpůsobuje, neboť je zcela zřejmé, že se jedná o § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.
14. Pokud jde o pokutové bloky ze dne 30.6.2015, ze dne 7.3.2014 a ze dne 24.8.2013, tak z nich plyne, že žalobce byl pokutován za porušení povinnosti stanovené dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu z důvodu nepřipoutání řidiče na sedadle bezpečnostním pásem („jízda bez pásů“, „jako řidič nebyl při jízdě připoután bezp. pásem“ a „řidič nebyl při jízdě připoután BP“). Porušení povinnosti stanovené v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu odpovídá uložení pokuty dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Zkratkovité vymezení právní kvalifikace v těchto pokutových blocích tedy podle přesvědčení zdejšího soudu nezákonnost záznamu bodů v registru řidičů nezpůsobuje.
15. To samé je třeba uvést i ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 10.4.2011, kterým byl žalobce sankcionován za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31.7.2011, kterého se dopustil porušením povinnosti stanovené dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu; v tomto pokutovém bloku navíc není obsažena zkratka „Neužil BP“, jak namítá žalobce, ale je v něm uvedeno, že „řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“.
16. Pokud žalobce namítá, že v pokutovém bloku ze dne 21.5.2011 není uvedeno, že žalobce byl pokutován za porušení povinnosti stanovené v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, je třeba mu přisvědčit. Tato skutečnost však sama o sobě neznamená, že je v důsledku toho pokutový blok nezpůsobilým podkladem k záznamu bodů do registru řidičů. V pokutovém bloku je totiž srozumitelně uvedeno, že je žalobce pokutován za překročení nevyšší dovolené rychlosti v obci (namísto dovolené rychlosti 50 km/h byla žalobci naměřena rychlost 67 km/h) a rovněž je zde uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31.7.2011 (za překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h). Právě uložení

pokuty podle citovaného ustanovení odpovídá porušení povinnosti stanovené v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je tedy jasně seznatelné za jaké jednání i podle jakého ustanovení byl žalobce sankcionován. To ostatně bylo zřejmé i žalobci, neboť pokutový blok bez výhrad podepsal. Rovněž zkratkovité vymezení právní kvalifikace („§ 22/1 f 4 zák. č. 200/1990 Sb.“, nikoli „§ 125c 1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.“, jak nesprávně uvádí žalobce) nezákonnost záznamu bodů v registru řidičů nezpůsobuje, neboť je zcela zřejmé, že se jedná o § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

17. Pokud jde o pokutový blok ze dne 13.2.2012, tak ten nebyl podkladem napadeného rozhodnutí.
18. Namítá-li žalobce obecně nečitelnost, nesrozumitelnost či nepřehlednost údajů na pokutových blocích bez bližší identifikace pokutového bloku, který je z těchto důvodů nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů, ani v této části žaloby mu zdejší soud nedává zapravdu. Obligatorní údaje vepsané rukou do všech pokutových bloků jsou čitelné a srozumitelné. Nečitelné jsou v některých pokutových blocích podpisy úředních osob, avšak tato nečitelnost je kompenzována uvedením jména případně služebního čísla policisty. Zdejší soud tedy nezjistil absenci zákonných náležitostí, pro které by pokutové bloky neměly být způsobilými podklady pro záznam bodů v registru řidičů, a jejich pravost nemá za zpochybněnou; pravost ostatně nezpochybňoval ani žalobce.
19. Námitka žalobce, že v pokutových blocích není přesně vymezeno místo spáchání přestupku, je také nedůvodná. Přísná kritéria pro přesné vymezení místa spáchání přestupku je třeba uplatňovat ve vztahu k rozhodnutí o přestupku vydanému v „klasickém“ správním řízení, nikoli v řízení blokovém, které je vydáváno „v terénu“, kdy rozhodné údaje jsou vepisovány do jednotlivých kolonek předtištěného bloku v situaci, jež se – pokud jde o administrativní komfort – odlišuje od běžného kancelářského rozhodování. Především však vydání bloku (potrestání v blokovém řízení) je podmíněno souhlasem přestupce s tímto způsobem projednání přestupku. Lze přisvědčit žalobci potud, že místo spáchání přestupku je v některých pokutových blocích vymezeno fakticky pouze obcí a ulicí, kde byl přestupek spáchán, tu je však třeba přihlédnout k tomu, že přestupek byl i podle samotného žalobce v době ukládání pokuty vymezen také časem jeho spáchání, který jej jednoznačně odlišoval a individualizoval, a tedy ani žalobci nevyplývala z projednávání přestupku jakákoli pochybnost, za co byl žalobce potrestán; jinak by žalobce s uložením pokuty jistě nesouhlasil. Podle zdejšího soudu nejsou ani dány žádné objektivní pochyby v tom ohledu, že by žalobce mohl být za totožné jednání (tentýž den, popř. v tentýž čas, za věcně totožné jednání v téže obci a na téže ulici) potrestán vícekrát. V nyní posuzované věci je tedy v žalobcem uvedených pokutových blocích identifikována obec a ulice, kde byl přestupek spáchán, toto vymezení je v případě pokutových bloků v kombinaci s přesným časem spáchání přestupku, kdy ani žalobce sám neměl při projednávání přestupků žádných pochybností, dostatečné.
20. V nyní posuzované věci nebylo předmětem správního řízení zodpovězení otázky, zda se žalobce přestupků dopustil či nikoli (to ostatně nenamítá ani žalobce), veškerá jeho procesní obrana v řízení o námitkách probíhala výlučně coby obrana obecná (formulářová); za této situace je podstatné, že je z pokutových bloků seznatelná identifikace žalobce a přestupek, kterého se měl dopustit, jehož spáchání žalobce nepopíral ani při projednávání přestupků, ani v řízení o námitkách, ani nyní v řízení před zdejším soudem. Preciznějšího vymezení místa spáchání přestupku by mohlo být třeba v případě

sporu o totožnost skutku; tak tomu však v nyní posuzované věci reálně není a žaloba je i v této části nedůvodná.

21. Zdejší soud tak má v mezích řádně uplatněných žalobních bodů za to, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mohlo mít vliv a zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav.
22. Zdejší soud tak neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náhrada nákladů řízení

23. O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla soudem přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 6. června 2018

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

